

[Knud Kristensen.]

Handel i det hele taget, ikke kan disponere saadan, som de finder ret og rigtigt, naar de ikke kan købe paa det Tidspunkt, da de mener, at Købeøjeblikket er det gunstigste, naar de dygtige ikke kan købe mere end de udygtige, naar man i det hele taget lægger Baand paa dem, saaledes at de ikke kan smede, mens Jernet er varmt — et Billede, jeg tænker Handelsministeren har en vis Forstaaelse af fra sit Fag, men det gælder ogsaa inden for Handelen, og dèr tror jeg ikke Ministeren rigtig har Forstaaelse af, hvornaar Jernet er varmt —, saa er Systemet galt. For Forholdet er det, at naar man faar Valutatildeling i 4 Maaneders Perioder, er det meget muligt, at Jernet er koldt, inden man faar Mulighed for at smede, og det er en Fejl. Det er en Ting, som bidrager i høj Grad til Fordyrelse af Varerne, og det har selvfølgelig ogsaa medført en meget betydelig Prisstigning herhjemme, dels af den Grund, at man ikke har kunnet købe, naar Varerne var billigst, og unnlade at købe, naar de var dyre, for det kan man heller ikke; naar man skal have sin Forretning forsynet, er man nødt til at købe, selv om man er klar over, at det er et ugunstigt Øjeblik, for ellers faar man ikke Lov til at købe, og man har maaske ingen Varer, fordi man har solgt dem, man havde i Forvejen, og ikke har forsynet sig, da Varerne var billige, og derfor er Lagrene tomme. Derfor er man nødt til at købe uden at kunne handle saa fordelagtigt, som man ellers kunde. Paa samme Maade er det Tilfældet, som jeg har nævnt, at de dygtige Handelsmænd ikke kan udvide deres Forretning og i Konkurrence med de andre tage Kunderne i Kraft af at kunne sælge billigere, fordi de ikke kan faa Varerne, fordi Valutacentralen bestemmer, hvordan det skal være, saa den Del af Prisstigningen maa Regeringen tage paa sin Kappe. Men saadan er det ikke alene med Handelen, saadan er det ogsaa med de produktive Virksomheder. Handelsministeren bestemmer, hvem der skal have Raastoffer, det vil sige, hvem der skal udvide sin Virksomhed. Derfor kan den dygtige heller ikke her udvide den i højere Grad end den udygtige. Den dygtige kan ikke konkurrere den udygtige ud af Markedet, tage en større Del af Omsætningen, forsyne Publikum og Befolkningen paa billigere Maade, fordi Handelsministeren ikke tillader en Udvidelse af Produktionen paa de andres Bekostning. Derfor stiger Priserne paa den hjemlige Produktion; det bliver de højeste Priser, som bliver

nørmgivende, fordi der skal ske Afsætning, for ellers bliver Forbruget ikke dækket. Gennem hele denne Afspærringspolitik, denne Beskyttelsespolitik gennemfører man en Prisforhøjelse herhjemme. Nu kan det jo ikke nytte, at Ministeren og Regeringspartierne vil benægte dette. For det, de fremholder, er netop dette: Vi maa have dette her, vi maa have denne Beskyttelse gennem Valutareguleringspolitikken for at skaffe rimelige Priser og rimelige Produktionsvilkaar for dansk Erhvervsliv, det vil sige holde den billige Vare ude, for at vi kan holde vore Priser oppe. Det er jo Formaålet, og det vedkender de sig ogsaa, naar det passer dem. Jeg henviser til den tidligere Handelsministers Udtalelser, jeg tror, det var den 10. December 1934 under en Valutalovdebat her i Rigsdagen, hvor han sagde: Vi er nødt til at have denne Valutabeskyttelse, denne Beskyttelse gennem Valutacentralen, for ellers er der en Mængde Varer, som vi kan indføre og købe her i Landet for næsten ingenting, men det bidrager Valutacentralen til at hindre, hvorved den altsaa forhøjer Priserne. Derfor kan det ikke nytte, Hr. Handelsminister, at den Del af.....

Formanden: Jeg gør den ærede Taler opmærksom paa, at det ifølge Forretningsordenen og god gammel Skik er saaledes her i Tinget, at man taler til Tinget og ikke direkte til nogen af de tilstedeværende Personer.

Knud Kristensen: Maa man heller ikke nævne Ordføreren?

Formanden: Det er til Eksempel ukorrekt, naar Taleren gentagne Gange har henvendt sig til Ministeren, har sagt: Hr. Minister, Hr. Handelsminister. Man taler altid til Tinget.

Knud Kristensen: Den Fordyrelse af Vareindførselen, som Regeringspartierne gentagne Gange har rost sig af, og om hvilken jeg nu har citeret den tidligere Handelsministers Udtalelse, viser sig ogsaa deri, at Priserne, hvis vi ikke havde disse regulerende Foranstaltninger, selvfølgelig vilde have været lavere herhjemme.

At Afspærringen og Beskyttelsen forøger og forhøjer Varepriserne, har vi jo mange Erfaringer for i det praktiske Liv, men vi har jo ogsaa Erfaringer for det fra Socialdemokraternes Ordfører og deres Blade. Hvad er det ikke, de fortæller Befolkningen, naar de skal ud i Lønforhandlinger? Saa